

متن پرسش

سلام: چرا نمی گذاریم شهادت ما رو تعریف کنه، همش می خواهیم شهید باشیم و اون رو هم به طرز اسفناکی دنبال می کنیم. بد بختی بزرگ تر از این مسله همین جاست شهادت بدیم به چی؟ به حضوری که اصحاب کربلا در شب تاسوعا نسبت به جایگاهی که داشتند، همیشه حاضر بودند و غیبت نکردند. تا بالاخره شهادت شون به اون قبول شد. توجهی نشه به این جمله بدرد نمیخوره. اگه چیزی بگم خرابش کردم، شاید هم نشد ولی من می ترسم. پس میرم تا دنبالش کنم. چرا ترس؟ نمی دونم. فراموش می کنم این لحظه رو ...

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در میدانی که میدان حاضرشدن ذیل اراده الهی است که وزیدن آغاز کرده است؛ هرچه بادا باد! «پَرّ کاهی در مصاف تندباد». موفق باشید